

De definitio ac divisione Driæ in coi.

Contam dico, divisionem fieri in membra opposita sibi in uero malib.

Inst. Quoniam partitum est id, et velatio est ead, sit diuersum rū albedis, Cyno, & Pī, est id: q̄d et velatio est ead, et id est diuersio nec sibi sit in membra opposita. Pro dist. major. q̄n partitum sibi sit est id, velatio est ead, sicut maior. q̄n uero est id solum malib, non major. q̄d rāo est quod veloēs et dispergit partita mali. sit sibi sumpta, i. put tantus subiectus partitum est exim Driæ max. Rēfriæ est distio epialis. pōna est distio acciālis inseparabilis: cois vero, est distio acciālis separatis.

Ot. 1° Subum album et nigrum, ut Cyno. et Corium, n̄ sibi sunt in de se sibi sunt. impotitas epialis. sit reduplicata tenuis alba et nigra sit, sit et ea reduplicata albedo, et nigredo sit illis epialis, et inducent divisionem epialalem: q̄d veloēs Driæ in tali divisione fundata non sunt divisa partita exā, sed ut utrobik̄ sunt divisiones epialam. Et neg. major. Cyno. et Corium q̄n diuident per Driæ coes epialas, sumunt sibi sibi sunt, si non reduplicata sumerentur divident epialis, sicut tam epiala est divisionum vis. i. Cyno. alto, q̄tem. et albo, q̄d albedini.

Ot. 2° Subum album erit a nigro et eant oīo sibi, p̄ qm albedo erit a nigredie: q̄d erit diuenter et eant oīo veloēm. Re dist. ans: p̄ eant sibi mali sumpta, i. ad ans: sibi sumpta, negro ans: diuenter uero sibi in rāo est q̄d albedo cat in se et nigredo divisionem epialalem: in Cyno. et Corium divisionem acciālem, qd satis est ad dispergandas veloēs, et distia epialis, et acciālis sunt divisiones partita exā.

Dico 2° Driæ mali sumpta in līti uice in locum pōnam, et majorigram. Huius 1° q̄d Driæ sit subiectus ut plante, quod uero accia, ut vellatio, et albedo. sit ad subiectum deuenire in datu suorum: q̄d est. Quid 2°. ja quod Driæ sit completa ut albedo, quod uero incompleta, ut plante, sit ad completem, et incompletum in datu suorum: q̄d est.

Dico 3° Driæ sibi sumpta, i. velatio Driæ in coi, uocia, ne

De Vt in Sp. Cap 3rd d' Oria. Q. 1^a. Art. 3^a

Dicit ad coem. & priam. & maxepriam. Per qd velocietate
se reales, ex s. qua exercitio in exima reali dista, & realis existentia.
alio uero rois, ex s. que uersant in exima virtus dista, & reali n exia
st ad reale, & quis n dat? Quoium. q. 3^a.

Dico 4^a: Si velatio realis Oria in coi comparetur et rea-
litas est Gen. quoium ad eas. & velatio rois in coi erit et Gen. ad rea-
litas rois. Por qd nulla currit ratio atropis.

Dico 5^a: Sub Oria coi collocant sed fixe agunt, & sepa-
rabilis aduenientes subtis sine eoz corruptione: Sub gloria ois
priores spectantes ad 4^m gradibile: Sub maxeprovia ois Oria estia-
les honestes aliqd Gen. & dishonestes aliqd spem sub alternam,
& infam, & aliqd crudum.

O. 1^a: Aprio ad cappendas sties misit a Porphy-
rio int Orias maxepriam, st talis aprio n suscepit decim. & eius
coheredit qd n requiri qd Oria maxeprovia aliqd estiali ignorat.
Et Porphyrium locutum est agitie radicali, quae est ac loale, n uero
& aprio fiali, i d pia, seu agitie, qd dicit pte ad Orianam psonam,
& coem.

O. 2^a: Porphyrii dixit Orias prias suscepit ma-
gistris & ministris, st prieres spectantes ad 4^m plate n suscipiunt
magistris & ministris: qd male dixim, tales prieres collocari sub
Oria gloria. Et dicit min. N suscipiunt magistris & ministris qd
suum, in qd visitat Oria gloria, scito minorem; jad actua-
litatem, nego minorem: Et in hoc su locut. c Porphyrii, n enim
ruebat Orias prias suscepit magistris & ministris qd ad suos aus, qd n
ruebat iem vere magistris & ministris caloris, quia major & mi-
nor intentio, n d i ad suum.

Dico 6^a: Oria pria sumpta qd veloci facientis
driue, & quoia ad coem. & priam, & maxepriam. Por 1^a: qd
fundari eas velociis in distice estiali, & accipili n impedit quo-
censem: qd 3^a: Por 1^a qd velociis & spes, His curunt quoce, ut in
aliis

De diffiōe ac diſiōe Dīe in cōſideratione.

Alię fundam̄ in identē efficiāt; alia in acciali; qn̄ doc tollat
ear̄ dūcūm̄ dūcūm̄: q̄ nec et in zelōis facientis dīe. P̄t̄ 2.
q̄ s̄ ōs zelōis facientis dīe s̄t̄ zelōis: q̄d̄ mūla apparet ratio
atōia, coiuntur vīrōe.

Ōt̄ 1. Nec ad simili d̄ m̄ qd̄: nec ad p̄ se d̄ p̄ actions:
nec ad efficiālē d̄ acciali dat̄ dūcūm̄, s̄t̄ quod ex zelōis facientis
dīe s̄t̄ zelōis Dīe Simili, quod Dīe m̄ qd̄: quod s̄t̄ zelōis
Dīe q̄ se, quod Dīe p̄ acciali: quod s̄t̄ zelōis Dīe efficiālis,
quod ū Dīe acciali: q̄d̄ n̄. coiuntur vīrōe. P̄t̄ neg. min. Ōt̄ n̄. Dīe
s̄t̄ Dīe singuli, q̄ se, d̄ efficiālē, t̄ n̄ ōs faciant dīe singuli, q̄ se,
d̄ efficiālē: q̄d̄ ū id faciant aliquā, nempe maxēppia, n̄ coiuntur
in r̄e Dīe, q̄m̄ q̄d̄ p̄t̄cipiant s̄t̄ ā r̄ōl̄ p̄t̄cipit̄, sea p̄t̄cipati-
b̄ in ordē ad subta, s̄iunt ōs zelōis-reales facientis sitē coiunt in
doc, q̄d̄ s̄int zelōis facientis sitē.

Ōt̄ 2. Quod ex zelōis facientis dīe s̄t̄ reales que-
dam ū eōs, sed ad reale, d̄ zelōis n̄ dat̄ dūcūm̄: q̄d̄ p̄t̄cipit̄, p̄t̄cipat̄, qn̄
quod versam̄ int̄ exima s̄t̄ vīt̄i disēcta, nempe in reale, d̄ zelōis:
quod ū in exima reali disēcta nempe in r̄isita, d̄ allbedinom̄,
d̄ R̄om̄ reali disēctum̄: q̄d̄ p̄t̄cipit̄. P̄t̄ neg. major. d̄ 2. p̄m̄ p̄t̄cipit̄:
nam zelōis facientis dīe in r̄isita d̄ d̄ p̄t̄cipit̄ in versati inter-
clusas fīas d̄ subm̄ māti sumptum̄, s̄t̄ fīali docēt̄ ut stat sub zelōis
Dīe. Vn̄ d̄ zelōis Dīe s̄t̄ vīt̄i disēcta ab ill̄ fīis, seḡt̄ q̄d̄
zelōis facientis dīe, quā innum̄ant̄, exercitantī in exima s̄t̄ vīt̄i
disēcta.

G V A O 2^a

De definiōe ac diſiōe Dīe maxēppia.

B NTVS 1.º

Explanatio

De His in Spē Cap. 3° dōnia. Q. 2° Ans. 1°

Explicatur ac descendit ad finitum

Dria maxippia accipit a Legis, qui e 3° Pictile, signata
et falsi aptuum, et sellam ad ipsendum, Eponium et vallis ipsius
mum adjacentis. Et sic dicit a Porphyrio) Dria e id, qd pieti de-
stibus spie huiusmodi essent, & in gle. Quod si pieti operi Dria gra-
uis, & qd ea spie Porphyrii erant usque frequentiores: Et qd uores de
ist solidis tractabant: Et tunc qd non putabant dari Drias, specificas:
beni tū poti suspendere ois, si tricati perta spie huiusmodi).

Quares 1°. Quidam dicitur sp̄ificus? Dicit affīe. Verumq[ue]a
nā grīca. Ag. est, e[st] ī dīcta in sp̄ie i[n]fīa, s[ed] q[uod]ā ī dīcta nō fit per
Dñis grīcas. 2° q[uod]ā sp̄ificus. 2° q[uod]ā quilibet sp̄ie i[n]fīma ēt u[er]tam q[uod]
dīcātam sp̄iam, distinguit ab aliis sp̄ieb[us]. sub eccl[esi]a Grīcū dīcētis, s[ed] doc
nō p[ro]uenit ad Dñis grīcas, s[ed] ī mīl[ia] sp̄ieb[us] includuntur. 3° a b[ea]tū sp̄ificus.

Quares 2. Post tam Dñe sp̄cificē, q̄ cetera iēs sint ḡis
simplices! Nēt oēs Dnias subiecte corporeæ ēē dōct̄ p̄fycē, Metie uō ēē
simplices. P̄t 1ª pars, q̄a dō Dnū sumunt p̄m amā, p̄m à p̄f
p̄fycā ut aliq̄n expositum⁹). e. 3 ttp. P̄t 2ª pars, q̄a nulla Dnia
metitā sitat tr̄e ēē Dria, sin min⁹ illa Dria iſtabit alia com-
poſitione, ēē dñor p̄fci⁹ infinit⁹).

Ob. 5 Jan. 2^{am} p.m. Diuis 2° Postea. C 24. arit in d-
ficio Speci infimae ad cibendas eis gles Orias, qd quilibet lat. 9 patet,
qd Spis, ut oes sit summa ea recurrent. V 11 Tegor. Q 3. ubet
Oriam reuocari ad Gen. 9, ecq; qd generalis sit. V His. 6. arit Oriam
grari d glib. 9 qd Spm. Q credidit Orias metias ee metie com-
positas; ex qd et lis alia, nescio qd iure, inferunt nullas dari
Orias Specias, illud, qd sub dixi.

¶ mitius prius sit intendere in spe sieri ptes
Orias, nam in eae pter Roale stimetis etiam sensitum,
corporum.

De affectu ad divisionem Divis max Proprie.

corporum, corruptibile. *Pto.* Deinde ad solutionem alterius. *q. 3. q. 4.* rendum, Primum sit utatis non negare Divis specificas, nam non Divis, garnitur intellectus quam est actio, quod in describendo utimur ad explanandam Speciem, cum illius Divis specificas, quae sunt plena, non possunt. Cum autem in affectu dicatur Divis proprium in ipsis.

Quaest 3. Et quod prius in ipsis? De Grege quod videtur ad dictum? De Specie, quoniam constituit, an est Indivis quae sub ipsa ostendit? Pecuniam de Grege est Specie proprii directe, et in ipsis, tangitur pars et suo subiecto, non in tangitur 3^m propria. Postea quia rati Grise adjacent locis, et minus latitudine petunt ut sint in eae praecepto. *Art. 1.* Rati et in ipsis Specie adjacentem et aqua latitudine petunt, ut certe in ista praecepto. *Art. 2.* Rati et in ipsis Specie adjacentem, si quod latitudine petunt, ut certe in eae, et rati. *Art. 3.* Rati et in ipsis Specie adjacentem.

Q. 4. Illud prius in ipsis quod adjacent rei, et quod prius, sed Divis non adjacent Specie, nec Indivis est Divis. Quod non prius in ipsis est Specie, aut Indivis, sed minor, quod quod adjacent rei per medium pars supponit taliter rem iam constitutam in suo esse. *Art. 1.* Divis, Rati et quod non supponit Speciem, aut Indivis constituta, immo illa constituta. *Art. 2.* Divis non adjacent Specie, nec Indivis. *Art. 3.* nec minor, quod Divis adjacentem immo, Specie vero, et Indivis minorem. *Art. 4.* A grossem minoris diverso, majorum, quod adjacent aliquam rei ut pars accidens, supponit rem constitutam, sive majorum, quod adjacent ut pars essentia, neque majorum, nam pars est non prius et toto, quod illud comprehendendo, et in illo, Divis vero, Rati et quod in parte ut pars adjacent, et contingens, in Specie vero et Indivis ut pars essentia.

Q. 5. Pius et Topicus. *C. 3.* arit Divis proprium in ipsis? quod non prius in ipsis. *Art. 1.* Atque sit uelle Divis proprium qualitatibus seu essentiis. *Art. 2.* sit uelle Divis proprium in quod non abs. est ratio sui. *Art. 3.* Ratio adjacent, in quod est quatuor prius in quod est in ratione. *Art. 4.* sit tota? *Art. 5.* Non, sed et tota.

Ex ad cotidie Divis specificam, sensuum sensum, nec proprium ut sit Grege, quod videtur, nec est Grege, quod ponitur, sive Divis specificam, nec proprium ut sit Grege, quod videtur, nec est Specie, quoniam componeatur, quod est minor, sed et aqua.

De Vis in Specie. Cap. 3. ad Dilia. Q. 2. A. 2.

Aquæ latè patet; si tñ Dilia specia comparetur cum Induis
Speciis, qñ cōit mānte Specie, s. g. Rōale & Pio & Plo. & Dilia grisea cum
speciis in pñb. S. g. Sensituum & rōe, et qñ tun. tam Dilia grisea
per Specia pñbuit ut dñe, qñ lati pot, qñ insuffia ut. visib. in eis
pñb. Pius e. realis. Pius e. realis. Et e. sensitum. Equis e. sensitum

ARTVS 2.

VDilia maxc pñia didat in pñciam & mediam?

Sens? Quoq; e. qñ gñm dñst Dilia medie, quæ pñari in gñle pñiali
in 3° pñati, sens et pñcia, quæ cōt mō pñenti. Pius qñ rēam explico
qñ sit Dilia medie et Dilia pñcia; Medie ea e., quæ dividit pñp.
D. sp̄nit Speciem Subalternam, ut Sensituum, qñ dividit Varias,
componit et. L. insuffia, ut realis, qñ s̄cet et, & componit rōem; Dilia
nō pñcia illa e., quæ componit pñiali totum pñgum, ut mā Dilia
quæ componunt pñgum. L. metris iam dixim, & pñgias.

Dico Vnic: Pés pñcia dñsto mō sumptu, i. in pñp., &
comparato in toto pñcio pñani & eo tang. 3° pñati, ut pñt in eis pñio-
b. Pius e. mēt. & l. e. frāt. P. qñ dñst ea Dilia ita sumptu pñani
in gñle pñiali et pñciis: 2° pñp., qñ dñst ad 1° pñm, qñ si gñs ro-
xerit gñs e. dñ pñcia, apte rebilis e. mētum, e. frātum. P. qñ dñst
2° pñp., qñ gñs pñiales aliiw. rei pñani pñiali & tali re, sñ pñs
pñcia. sumptu in Dilio sñ pñiales doi. Im e. pñgum: 2° pñp., qñ
ad 3° pñp., qñ qñ. abstrum e. luocum, et ionum luocum, sñ mā
e. luoca ad varias mās, & fia ad varias fias: 2° pñp. qñ dico
et pñb. pñcia et diuant aliq. & pñb. qñ pñcia, ut e. punctatum
rū lineat: lineatum vñ sup̄ficie, & sup̄ficiatum vñ corporis.

O. 1°. Dilia dñt pñani directe ut fia, sñ mā negt
pñani directe ut fia: qñ mā nō pot pñari ut Dilia. qñ min. ga
mā

De divisione ac definitione Divis max. Propriis.

Materia est essentia materia, & subiectum suum, ut subiectum conponit totum:
 P. 1°. Et p. nec minus quod sit materia sive substantia seu substantia, & nequeat ad illa
 priari. Neque enim quod sit materia sive substantia, & ut substantia essentia primaria adiacen-
 tis, & non innotescere, sed pars essentiae est huius substantiae totius sive Logica.

Ob. 1°. Divis adiungit Divis tangere suam, illudque ostendit, &
 Naturam spiritus, & materia id invenient: P. 2°. non potest praecepi ut Divis.
 P. 3°. Iheron. Gen. i. illius adiungit De esse per se unum omnia materia, non in genere.
 Non in conceptum sed ut Divis proprias in omnibus entibus materialibus, ut ea non unita-
 ti in divisione simplicitate. Ut. & suffit ad 3° prius quod aliquid prius
 proprietas suorum, & istud est. P. 2°. nec minus quod sit substantia sive sales
 ratione & modo sunt. Gen. i. sicut corporeum, quod est Divis immaterialis su-
 biam ad corporis divisionem ex materia & forma, unde corporis materia & formam exca-
 dit substantiam, & disgregat ab spiritu, quod est proprietas essentiae Divis.

* * * * *

ART. CAP. 4^m. DE PROPOSITO.

CVTA VERA

De divisione ac definitione Proprij.

ARTVS 1°

V. diuisione Proprijs à Porphyrio affig-
 nata bona sit?

Opinio

De Vt in Spē. Cap 4^m à Proprio. Q. vna. P. 1?

Proprium sūmū ex nō mō, & ex Vtia dicitur: ex Vtia Logiq. cōstituit
4^m Parte, et t̄ eo ut sit agens. Art. 3° De Proprio aut ex nō mō in Duenī.
Porrium est ex nō mō dicti id, qd alius pecuniarie e, et signat d̄ frālē.
Tolam Duenī rū vni, qd negōm Duenī rū alteri, instantiā rem, quā
et Propriū.

Propriū in dī vni dīt̄ à Logiq. in Propriū, 1°, 2°, 3°
4° mō: Porrium 1° mō e, qd cōit soli spēi, n̄ cō toti, vt ē Grammaticum rū
Soli: 2° mō, qd cōit toti, n̄ tñ soli, vt cōit Eoi ē Logiq. 3° mō, qd
cōit toti, d̄ soli, n̄ tñ temp. Ut cōit h̄o amēsere: Propriū Anq. 4° mō e
illud, qd cōit toti, soli, ac temp., ut cōit h̄o ē cōrtes; doct̄ vlt̄ denū
ē vere Propriū qd recipiat d̄ spēi, cuius ē Propriū. Hoc p̄sō

Dico 1° Dīsio Propriū in ea 4^m membra ē affīga. P̄sō
qd Propriū 2° mō ē sot Propriū Sm. qd, n̄ m̄ rū negōm Duenī rū
alteri, propria nō 1° 3° & 4° mō s̄t Propriū simplici, qd cōt̄ vlt̄ denū dī-
mē & subtilis, qd s̄t Logiq. et negōm Duenī & alijs. s̄t ad simplici, qd
qd n̄ lati Variū: qd 3°. Fūmāti, et delatari, qd rāq Propriū in cōad-
egit dīt̄ vlt̄ delatā. s̄t, qd negōm, s̄t in Propriū 2° mō sola dīt̄ vlt̄,
n̄ rō negōm Duenī, in alijs aut lati tam vlt̄, qd negōm: qd Propriū
participati magis a 4^m membris.

Dico 2° Propriū simplici Vtūcum n̄ ē ad tria Logiq. simplici:
P̄sō qd Propriū cōt̄ vlt̄ dīt̄ vlt̄ soli, soli ac temp., s̄t cō parti-
cipati magis a Propriū 4° mō minus à Propriū 3° mō, s̄t ad tria mō
a Propriū 1° mō, ut p̄t: qd 3°.

Dico 3° Dīsio n̄ ē immā in 4^m membra. P̄sō qd im-
mediati. qd s̄t in Propriū simplici, et Sm qd: rāsus Propriū simplici dīt̄ in
Propriū 1°, 3° & 4° mō: qd 3°.

Dico ult̄ Dīsio ē adagio. P̄sō 1° qd nullum qd:
nabili Propriū, qd n̄ se cōt̄ aliter ex 4^m mō: qd 3°. P̄sō 2° qd ad
Propriū p̄fectū Propriū tñ illa regnum vlt̄es, qd s̄. cōt̄ toti, soli, ac
temp.: qd qd eas sit: cōvenit erit Propriū p̄fectū, qd Propriū
4° mō, qd alij ex ill caruerit, erit Propriū imperfū, s̄t qualibet
ex

De diioce & definioe Progrj.

Ex illis conditionibus potest deficere. qd: dñi tria Lpria imperfcta, quae 3. perfectissima faciunt ternarium nūm. Firmati qd: artes 5. top. nrauit 4. membra Lprij. Si puel qd: rēt 4. mō: 1. semp. qd: rēt 1. ad aliud qd: rēt 2. aliud qd: rēt 3. qd: 2. t. p.

O. 1. Cites 1. top. (4. sot nrauit Lprium) p. res. 1. semp. 2. aliud 1. p. sola eae tria membra admittenda st. Q. Citem p. Lprium / aliud. ittoxip. 1. mō: 3. membrum. 5. qd: 3. n coiat toti, coit p. Speci. 3. qd: 3. n coiat vmp. coit p. temporis, p. rta enim / aliud / signet in eo lō aut p. m. Speci, aut p. m. Lprij.

O. 2. Lprium 1. mō 3. sot dico membra: qd: disio n' e adaequa. qd: rēt, qd: Lprium 1. mō aliud coit semp, ut eē bipedem rū atis, aliud n semp, ut eē Quam rū eos, st. coire semp et n semp disiuit 3. mō 4. Lprium: qd: et in Lprio 1. mō disiuit alia duo Lprias. Plent alia 2. possibl. videntur totum. P. eo in p. Legi, neg. ans: ad cuius p. h. di. co nullum dari Lprium 1. mō, qd: coiat semp: vn' ie bipedem nullum o Lprium rū atis, ex eo qd: n' eāt p. portionem o tota nā Subi, qd: ad Lprium oīo regredi: at uō 4. membrum, qd: admittim. 2. dicit p. portionem o tota nā Subi uij. sit Lpria: qd: coire semp et n semp sot sicut disiut in Lprio, qd: est 3. mō p. portionem.

Dices: Eē lumen auli e Lprium 4. mō rū eos, O. t. n' eit p. portionem o tota nā eos: qd: ad Lprium n regredi p. portionem o tota nā Subi: St. neq. min. qd: t. eē auli lumen n' leti in Lib. 2. oīb. qd: susponit in tantam diueniam, qd: p. portionem o tota nā eos, ut j. al. danc p. portionem o diueniam sit Lprium 4. mō rū eos: at uō eē bipedem, St. auli sit in alijs p. b. atis, n' t. eē p. portionem o eos, qd: deni p. t. quadrupedes, uno et centum pedes. Ut

O. 3. Videre rū canis, nigrescere rū canis, eē bipedem rū eos, eē Lpria 2. mō, si qd: t. rū canis o. Subi, st. n' solis, st. eē bipedem coit eos semp: Videre rū canis, eē nigrescere rū canis, n' rū canis semp: qd: 2. mō membrum p. t. didi in duo o. 1. semp, o. n' semp, qd: t. rū canis 4. mō easat partas, semp et n' semp. St. neg. nām, lumen rū canis eē ga coire semp en semp in Lprio

De Vis in Specie. Cap 4^m d' Lyrion. Q. vna. Bar. 1°.

In Proprio 2° modo n^o variat invenientem & subiectum uero in Lyriis, que coiunt oī ut soli variat invenient, q^a tunc semper indicat invenientem Lyriam, & simpliciter nām, & ita fuit corporis 4° mō. & tunc nō semper, indicat solam invenientem partem & statim, qut sⁱ in certo tempore ē effectum aliq^o dispositioⁿ, & temperamentū.

Prīst. Hoc & talib^o temperamentis affectu natio coit canescere, & cani uideret: q^o iam 3^m membrum includit in 4° st. neg. diem, & rāo & gas canescere nō coit eō rōe nō sm^o se, & nō nā talis affectus, & sibi videtur cani: at uero Lyrion 4° mō, visibile & g. coit eō rōe nā sm^o se, et seclusis alijs accidit. Inferens: q^o canescere coit natio sitanteo tempore. Et' uidendo i' Noem: aliud tñ ē rōre eōi sm^o se, & aliud, rōre tempore, f. eōi & talis tempore digni, ut piet.

Ot 4° Lyrion, qd dicitur, dicitur 2elōem iuuenia, & re-
fīm iuuenia, sⁱ Lyrion 2° mō fr dicat 2elōem iuuenia, nō tñ di-
cit negōem iuuenia, & coiat alijs & sp̄ib^o. q^a Lyrion 2° mō male
nati in membra Lyrion. Et datus dñm: Fator. n. Lyrion 2° mō
sot ei Lyrion sm^o qd late, & imp̄rie, q^a nō uidiērē parti-
sem rōem Lyrion, nempe 2elōem iuuenia, ideo illud in alia nuaro?

Ot 5° Si Lyrion 3° & 4° mō sumantur q^a ad exti-
am, neutrum coit semper, & sat dñrit q^a pōit separari 2uisse ab eō, pmo
et nāli separari q^a ab alijs: si sumantur q^a ad iuueniam utrumq^o coit sem-
per: q^o nō discent, et iter nō lani 4° membra. Et' Eccl Lyrion
sumi q^a ad iuueniam, in eo tñ discent, q^a Lyrion 4° mō possūlet
sum aūm in oī tōre, Lyrion uero 3° mō illum nō possūlet in
oī tōre, nam canescere in eōe sot posculat sum aūm tōre
Senectutis.

Quare & sū exīti sint Lyrion rōe atis? Et 1° pos-
tum, & tactum & Lyrion 4° mō & uero atis, q^a fluunt ab eius exīta,
coiunt oī, soli, ac semper. Et 2° Visum, additum, & odoratum
nō ē Lyrion rōe atis, q^a nō dñrit oppositionem & tota nā animalis
sigt!

De divisione & definitione Proprii.

Sicut dani sta, quae illis carent. It: 3° pœc eē Loria 2° modo
rū alijs spes atis, & rū illas carent si, n̄ tā soli. It: 4° pœc eē
Loria 4° mō rū alijs pfecte pfectius, sicut illi carent soli, & se-
per, & dicunt pectorum & tota nōs.

Hacten rū tales, sūs n̄ cōne atis pfecte pfectius, que ab
compām p actis, sā puit al dēt adjunctam diuum accidentem, q̄ iſtituitur
in rōe pfecte pfectiu, ex q̄ iſunctione, resultat iuuenia ad uerum, audi-
tum. Et odoratum. Sicut respiratio certa narī ati denti pulmones.

Dies 5^{am} recēm. Dani alij alia pfecte pfectiu que
d'apertur, & nascunt sine uisu, audita & odorata. p. 6. et sūs n̄ s̄t Pro-
pria 4° mō rū alijs. At inde uisim, q̄ te pfectis + mō n̄ agnans &
q̄ d'ani q̄ ad extam, ad uenit' ubi subtilis q̄ ad iuueniam, & illis
cōuent pīris narī, s. subta extant, s. n̄ extant, sicut narī pīatis
diste & Anticristo, & frigidum & q̄ calida.

ARTVS 2. V. Proprium 4° mō recte definiat?

Proprium 4° mō ē id q̄d oī; soli, ac semper audiit spes. Parte simplici
signat prius iuueniam spēe narī, & subito in ei tōne, & min⁹ prius
iuueniam in exta. Nec spes ita regit a Proprio spes infa, n̄ q̄d negat
dari spes grīca, & q̄d ga sat cogit & Loria notiorib⁹ q̄līa s̄t spes, &
ex q̄d facili pīant coērū grīca.

Praenotandum 1° Loria sic dīta eē ea, que manant
a pīis spīis illi. 1° Subto, cui⁹ s̄t Loria,* 2° rū Loria cōre subito
et ante q̄d extat & stōi & eo pœc pīati. 3° Sic dīsi sola Loria
Simplicia, rāo & ga dīfundi p ordīm ad 4^m pīati, & t̄bet eē sim-
plex. Un regiunt spīxa, ut dīces descriptiue, & multa pīaria
Dītis, ut pars & impars rū numeri, curvum, & rectum rū linea,
& sitia.

itig⁹ & emanōe n̄ rigu-
roa, q̄d multa negat
s̄t Loria, & eī n̄ n̄z
guris̄ emanante ob spīa.

De Vt in Spē Cap. 4° d' Prio. Q. vna A. 25. 2.

Et similia

¶ 6. 1°. 5. d' huius ex glaciem: Et figura cum e' Ptolemaio
4° mō rū qntis, & in illi nō sit natio: q' partitaria sempli uellet id ac
natio; p'bi minor, ga oes spēs frig' siger coiunt īnti, sed īn spēs rū
alius i subtili. Et sp'ntes, et eas, Cen. 2° e' sp'ntes: q' la' sp'ntum ē sp'ntis in
trata. P' neg min. ad p'beem neganda ē et minor. Et alio exem
plum: nam e' fratum in trati natio cōit mē, & tñ d' ec' f'illa spēs
frā illi accidit sp'nt: q' bene p'sp'nt spēs d' trate, & significatione sum
ta siger cōire subito, & m' Gen. 1 cōire natio, q'ām bene p'et induum
siger cōire subito, & spēs natio, ut p'et in visitate P'ri, & frigore
aque, nam doc' f'illia visitare siger accidit. Pro' & doc' f'illia frig'
et sp'nt accidit aqua, & tñ aliq' visitare in trate, & aliq' frig'
natio cōiunt illis subtili.

¶ 6. 2°. 1° q'litēs intense in summo gradu s'ē Ptole
4° mō Elementoz, & tñ nō cōiunt solis Elementis, & calor summe
intens. regiat' ē in mixtis, & q' in ferro condent' nec semper, cum
frig' oīo separari ab aīz zatida: q' Ptolemaio nō cōit soli, ac temp
P' neg min. ad expon' dico calorem in ferro condenti, & nō regiri
intensum ut octo, & nō postulari ab eo, & regiri sol q' acciūi rēgi
um lonis in eo existentium; frig' ut separari ab aīz sol q' ad expon',
nō us' quo ad diuinam, seu postulantiam.

Dicas 1°. Plasite ē Ptolemaio P'ri, ga si doc' dimit' col
lati ab eo, aliud resultabat. Sed ablati nāli frigore ab aīz, aliud
nō resultat: q' frig' nō ē Ptolemaio 4° mō rū aqua, & sic d' esse
nō q'litatib' rū Elementoz. P' neg isim' d'issa rāo ē q' visit
n' rēt diuum, ut illud rēt 1° q'litēs, qd' diuum si at Element
ad tollati, illico resultabunt 1° q'litēs ut resultare d'isire: p'ter
q' q' sol s'nt Ptolemaio, q' ad diuum, q'ām mōq' nec dimit' col
latti.

Dicas 2°. Ponit' nō intendun', i' nō cōiunt ma
gi et min. q' sit illa 4° q'litēs intendun': q' non sit Ptolemaio.

De diis & de finiis Spqrj.

¶ dicit minax intenduntur quo ad exiam intensiuam, comedo
minorum, & ad diuinam legam, nego minorum, semper in cunctis iugis
victis in gru summo.

Ot. 3. Dani Peria grecia: & male similitati agro
ad spficiam, pbi ans, qd gru hinc estiam diuinam ab spio distin-
tem ex alio greci & coriis superiori pfectionis inaglis, Et hoc dani
diisse estia, Peria inaglis pfectiones, dani et diusa sprietas: & lg.
¶ Ad hoc argum iam respondi in 1° s. cuius arte, qd eis sit dano
to gru summa, & sint simplicia, & nō dant nō trias, & nō e-
re raras, sprietas, qua sint qdites positiva, & reales, & aliquas
sunt negativas, subia nō postulat ee suscipit diuina, & reliquias,
qntas nō possunt velies qdites, & inaglis, & qdites reliquias sit-
tulis, & dypitichos &c.

Ot. 4. Poriuim 4° mo & passati à Peripynio & accē
inseparati, nico qd semper vident, & accens inseparante nō vident
subito natio. & nec et Poriuim 4° mo. Qd neg. max. abit, neg.
n. Peripyni. Ita datur & passuum in oīo: nam et & passauit
Poriuim 4° mo & tria max. grecia, in eo qd semper insint, & tri-
nū illud triam in eis acciat, statu in eis Poriuim 4° mo.

Ot. 5. Poriuim 4° mo nō reuocari & Satato: & n.
vicit oīi, soli, ac semper, pbi ans, qd, ee, e Poriuim 4° mo nū dei
x. illud | Coo sum, & sum. | Et et coit aliq. entib. | e. & t. P.
neg. ans: ad boem pōem negare majorum, qd Peria, & qd qd
Et ea, que emanant a coniunctione nō coit & Peria tria, qd
nō regit in deo. Et natio iiii. ee, iung. mo nō ee Poriuim
dei, Et ee pōiam, & se, & maria, qd mās tēpandi alteri rei nō vicit
¶ Adde qd est Poriuim recipiunt & subito satis est qd ei primo coit
Et vōe illius et totas sicut lux in summo etū intenda
e Poriuim 4° mo nū solis, qd ei primo coit, Et vōe illius
coit et alijs corporib. caelestib. | Et t.

Quare est qd am sprietas reales grecie, & spfice,
denti?

Exod. 23.

De Vt in Sp̄. Cap. 4^m. Sp̄. G. Vnā. P. 3?

Den⁹ et Indus resultantē a corīs numeris? Et negē: 1° q̄a dīsce p̄p̄i-
tēs vñdant dīas sp̄ias, st̄ Indus eūst sp̄iē rōnt eād̄ sp̄am in sp̄. 2°
rōnt dīas p̄p̄iēs. 2° q̄ sp̄iēs reales p̄ueniunt ex diuincione Dñis
magnum in p̄fēctione oꝝ ſugion, q̄a oꝝ Indus alitrum in ſuo ē per
Dñis agit p̄fēctionis: q̄ ſp̄. Firmati, q̄a Dñis Indus ſt̄ infelici-
de ob ſuam intrinſicū lūmitū.

Sp̄: Ex diuincione Dñis grīcē & ſoefīa vñdantē dīas
p̄p̄iēs: q̄. et ex diuincione Dñis Indus ſt̄, q̄a oꝝ Indus
ē nobilita grīcē & ſoefīa. P̄. neq̄ dīam eūs q̄ ſp̄em, q̄oꝝ admittit
tātē ad eū n̄ ſegit intentum: dīa rāo ē q̄a Dñis Indus ē ualde
et tāta, mālis, lūmita) d̄ x̄līs p̄fēctionis. Vn illi oꝝt̄ infelicitas.
See miuū uideat̄ rem p̄fēctionis ē infelicitam: nam Subiſſia
Dei ab oꝝ Theologis p̄fēctioz reliuā Pr̄is, & in eae ſt̄ facunda n̄
uō illa, dīm mā ſt̄ p̄fēctioz oꝝ acci, & m̄ aliq̄ ex acciib⁹ ſt̄ facunda
effūm realium, mā ſt̄ ſt̄ ad ſummum modalium. Non nego t̄ Indus
reire aliq̄ p̄p̄iēs negīas & reliuas: Pr̄o n̄ nario ait eae Lāgois
negīo, & ſac̄. Reliō Veritatis ad Dīnam mentem

ARTVS 3°

De Proprio ſuū ē 4^m Pr̄ate.

Pr̄ognum put̄ ē 4^m Pr̄ate d̄ ſuū | id, q̄t aptum ē p̄iāri & p̄iib⁹ in quācē
gle ē acciāt̄ nario Per partam | in gle | excludit̄ Gen⁹ & Iſes. P̄. par-
tam | acciāt̄ nario, & e | nario | excludit̄ Haens.

Pr̄ate Nātē ſt̄ ē p̄yam & Logam: Loga ē ea, qua ſ
intrinſe ſt̄ut ab eftia, eamq; infallibili comitati ſine uillo ordi ad Ex-
tiā, ut rīſite: & qua ſp̄ungit & aliq̄ infallibilis ab eftia ſt̄ut, ut
hoc pr̄atum, gle, q̄t ſp̄ungit & rīſit. Neceſſitas grīcē ea ē, qua
cōt̄ ſc̄iē. Ex t̄ia, V extroſō cāz nātūm ſuū, iꝝ p̄ato fr̄igra diuini-
naria

De disiōe dī fīōe Proprij.

Nāia mense Decembri, & calores mense July, & docēt mō dī allē
bedō maria Oyōo, & nigredo Corus, tis notariis

Quāo quānam sit necessitas P̄p̄ij? P̄s̄ ei Lazarū
dī nō sufficere p̄ḡyām. P̄s̄ 1° ga P̄p̄ij 4°. P̄tālis ita ē nāiam ut
negari nō p̄ōe s̄inē isequitiae Subti dī trūie, s̄t que sol cōunt p̄ḡyā
c̄, p̄ount negari s̄inē tali Subti dī trūie, ut p̄ōt negari albedo dī Opo-
no. 2° nō sufficit necessitas p̄ḡyā, s̄t regnūt sagā. 3° ga albedo rū
Oyōo, & nigredo rū Corus, nāiam a P̄p̄ij inā S̄icilia 5°. P̄tālis. Ut
estat nātem p̄ḡyām; ḡrāe nō sufficit. 3° ga P̄p̄ij & S̄icilia p̄ P̄p̄ij
in eo disp̄nūt, q̄d P̄p̄ij 1° cōit Spei, S̄icilia uō p̄ḡyā cōit Indiū
s̄t q̄d p̄ḡyā cōit Spei, cōit nāte loāa, sigā fuit ab Eps̄ia ante oēm Ept̄nām. q̄d
aut p̄t̄ 9 cōit Indiū, cōit nāte p̄ḡyā, sigā gender ab Eps̄ia s̄ḡentī, & a c̄is
ext̄nisi s̄ḡentī; ḡrāe necessitas loāa p̄ter ad 4°. P̄tāle, p̄ḡyā uō ad 5°.

In alle p̄fōis p̄ḡyās n̄ ē simili nāiam, s̄t sol p̄ḡyā, ga
sat lūnit̄ p̄ount ali se tōre, nam n̄ix nāte p̄ḡyā ē alba. Centrum ter-
ra p̄ḡyā nāte gescit, & alatum p̄ḡyā nāte mouit̄, & in dī p̄t̄ facere
nūm nigrum, mouere Centrum, & facere ut alatum gescat.

Ot. 1°. P̄p̄ij ē cōe oppōnūt. ḡrāe P̄p̄ij nō p̄ōt ēē
P̄tāle. R. dist̄ āns: oppōnūt rū epiſt̄ est mō sumpt̄, cōedo āns: rū
dīnōz, nego āns, q̄re t̄risit̄ ē P̄p̄ij rū cōt̄, & p̄tāle cōe rū P̄i,
et P̄t̄.

Ot. 2°. Vel t̄risit̄ 2° 4° grāte rū Spei, & rū Indiū.
n̄ rū Spei, ga n̄ Latī. p̄t̄: n̄ rū Indiū, ga n̄ tōt̄ Indiū & se, sed
rōe Spei: ad Vt̄ aut regnūt q̄d dī & se. ḡrāe P̄p̄ij n̄ v̄ta. R.
Eps̄ Vt̄ rū v̄fōz Spei, n̄ t̄r̄ dīu & illis & aut̄is, s̄t & se, nam
grāri rōe alteriū n̄ ē grāri & accēns, sigā Viens, Corp̄ & Subia p̄-
dicant & se & hōe, rōe t̄r̄ atis p̄t̄.

Ot. 3°. Nōlās v̄genti a Deo: Nōlās dīrit̄ 3° eq: nego la-
pidis, celi, & s̄ites rū lōis p̄t̄ ad 4°. P̄tāle, & mō n̄ fūnt̄ ab eius Eps̄ia:
ḡrāe dixim. P̄p̄ij 4°. P̄tāles fūne ab Eps̄ia; ḡrāe minor, ga cognit̄o di-
uina ē ext̄nisi cōt̄, nego lapidis, celi, ḡrāe n̄ dīrit̄ lōt̄m p̄stit̄um:

De Vt in Spē Cap^m. d^o Pto. Gv. mā. Art. 3?

Q^d. non habent in luxum positivum ab eis rū eis. Et ad minor.
Verbum suere, in rū sūni late, nō sit q^d eo q^d positivū sicut ab eis,
st^t et eo, q^d illam inseparabilē comitata.

Quares 1° qm̄ didicisti Lḡium? Pto didi in ḡriū, &
Sp̄cīū: gr̄dem p̄tāt t̄ cib̄ d̄rīentib̄ Sōe; ut v.g. tactuum rū rū
et Leonis. Sp̄cīū uō p̄tāt t̄ solo nō d̄rīentib̄, ut v.g. visitē de
Pto v Pto.

Quares 2° Et qd̄ p̄tāt ad 4^m Pto si Ponim 4^m?
Et negē, q^d illūm rū rūs p̄tāt ad 4^m Pto, & t̄n n̄t Ponim 4^m,
sicut cōt̄t et Angelo; n̄t d̄c̄s illūm rānum. St̄t tactuum Visi-
uum & rūtia, p̄tāt t̄ eis ut 4^m Pto, & t̄n n̄t Loria 4^m, sicut
cōt̄t et alijs sp̄cīb̄ st̄j.

Quares 3° Et q̄ oīa Loria sp̄cīa t̄! Pto t̄t sp̄cī
inf̄? Et negē. Pto q̄ illūm rānum e Ponim sp̄cīū q̄ d̄
& solis fndūs rōis, & t̄n illūs rān^o e Gen^o ad illūm rānum, v patiēnum,
si dīcūnt sp̄cī. q̄. Et Formati q̄ sciens comparatum v fndūs
rōis & Aliens sp̄cīū b̄! Pto, & t̄n si sp̄cīt v scientē glycō
& metrō fñli in dorō e Gen^o: q̄. et Aliens t̄! Pto sp̄cīa p̄t̄nt
ē. Grā.

Quares ult^o H. Ponim 4^m mī semp sit vte rū illi?
Sutē, cui immē competit? Et negē. Pto, q̄ rātē e Ponim 4^m
rū rōis, cui 1° cōt̄t t̄n n̄t vte rū rōis sicut aqua late p̄t: erit q̄.
Ponim 4^m rū rōis v fndūs, sicut sot erit vte rū fndūs, q̄ mū
cōt̄t.

*

*

*

*

*

*

B 10 Cap.

V' Accens recte affiat' a Porphyrio.

AD CAP. 5^m

* DE ACCIDENTI *

* * *

G' VAO VNA.

V' Accidens definiti' recte a
Porphyrio?

A NTVS 1°
Examinant' affines Accis.

T'rigit' affiti. Accens a Porphyrio, 1°. | Accens e' id, qd abe' erade' sine
sabot corruptione. | 2° Est id, qd eit inee f' n' ee p'ot. | 3° | 2' Hid qd
nec e' Gen' nec Sp's nec Dua, nec P'gum, semp aut' e' in subbo. | Diti et
Accens in Separate, & inseparato: inseparato e' V. g. migrando Et. Regis.
Separate est V. Palor dicitur ex deliquio.

Accens tñ, put e' 5^m. Prate ita e' affiti. | Accens e' id
qd aptume orari t' affi. & in quod' e' jle e' acciaia et i'ger. | Hac t' fo
sphendit Accens sp'ja, s' sint grica, s' sp'fica & pen' coincidet cum
duo?

De His in Spē Cap 5^m d' Alci. Q. 2. Art. 1?

Dubia primis, si faciat Eunus sensum. Accēns ē Vtē, qd alē
v abē pōt f identēm dēcōn o suis Partib⁹.

Notān qd 1° partam adē, sot. vīgnare & dentēm strigē-
tem, n̄ uō p̄siam in dārām, nam int Alciā 5ⁱ Piatis dām alij
extīnā, quā reūa n̄ in dārēnt subti, ut ad. Vīsio, & sitia. Et aliquā
et. Subiā, ut ē vēstītūm, ēe aurātūm qg rugīat in dārā. Notān 2°.
partam, sine subti corruptionē ittīcēndām. Sine corruptionē subti, q
ad sp̄siam, qd dām alij Alciā, quā subti, Extīnā dārēunt. Ut com-
būtio, mōs & sitia. Notān tānd mōs subti, n̄ ittīcē subti in dā-
rēnā, sā p̄sia, seu in fīri, qd Vtē & fīti fōndēm ad Partia.

O. 1°. Albedo rēpate Ḡym, & n̄igredo vī (qui s̄t clē-
cia vīja 5ⁱ Piatis, & m̄ s̄ inseparabilis, qd male atq; clēciā, id qd adē,
& abē pōt. P. dist. min. s̄t inseparabilis reali, scđo minorē: inten-
tionali, nego minorē: ad clēciā n̄ 5ⁱ Piatis suffit qd sit inseparabile inten-
tionali, i. qd qd illum negari pōt & subti sine eius 2^aia d' d̄strūctionē).

Q. 2°. Et Alciā 4ⁱ Piatis pōunt separari intentionali, qd
d̄strūctū subti: qd d̄c. R. è p̄culiare Alciā 5ⁱ Piatis: obī ans, qd 2^a vīte
qg. n̄ è t̄ sp̄ia dōs: qd illud negauit d̄ dōe, n̄ d̄ d̄strūctū sp̄ia h̄is.
P. dist. ans: Alciā 4ⁱ Piatis pōunt separari intentionali, sine qd
imma subti corruptionē), vēdo ans: sine 2^aia, mediata, & d̄sequitua
d̄strūctionē, nego ans.

P. 3°. Subti è p̄s. sua p̄sicitā in prioritatē nā: qd sat
in ea prioritatē pōit p̄sitas negari d̄ eo. R. neg. ssām, qd p̄sitas
nā, seu intendē (qd itē) n̄ suffit ut subti dicati è sine p̄sitate.
qd ad d̄ueriam: & rēs qd at vīte qg. vīta postulat suam p̄sicitām
qd ad d̄ueriam), ut eā, qd illum, sublata, et epse d̄o d̄sequitiae d̄su-
biti, Fūmati a vīti, qd at in vīte è p̄s. prioritatē nā, qd vīta, & tri-
p̄s. prioritas n̄ suffit ut ei dicati è sine vīta, nec ut d̄ eo nega-
ri pōit vīta: qd siti (H)

O. 2°. Accēns in abstrō, t̄g. Albedo, & nullo pōt
p̄sia ut 5^m Piati, & m̄ pōt adē, & abē sine subti corruptionē. qd
afio

H. Accens recte dicitur a Porphyrio.

Defitio 5ⁱ. Pratis alijs competat prater p^oec^e d^e fitum. Et me-
siam, q^a cu^d d^e f^eti. Accens t^o d^e v^ero, q^a p^octo d^e idem sⁱ. Pratis cum
Sutolis, seu infibis, q^a n^o d^eit Accens in abs^oto.

Ob. 3ⁱ. P^ostum e^e, combustum e^e, sⁱ Accia sⁱ. Pratis
q^a t^o d^estruunt subta: q^a d^e fitum. Q^a dist. min. d^estruunt subta q^a
ad extiam p^octo minoram, q^a ad z^ofiom, nego minoram, q^a d^e mortu. q^a
f^e combust. Adiu^e e^e o^e c^opias.

Ob. 4ⁱ. Accens d^efiti n^o d^eit q^a p^ocam ad d^espendam in sub-
jecto. q^a male d^efiti a Porphyrio. q^a b^oans, q^a alioz album ian nunc
et Accens. r^u Antiphi, sⁱg^t iam nunc d^eit p^ocam ut sit in illo. Negati-
ans argi? q^a glori. q^a ad cui^d p^obien Q^a d^estruunt album iam nunc d^eit
p^ocam ut sit in Antiphi tang^e in Sutto, sed eti^m tang^e in infiori, nego, iste^m
cui^d securis p^obis ex infia diandias.

Ob. 5ⁱ. Hoc pratum i^ele acciab*is* n^o d^eis sⁱit Accens.
Porrium: q^a Accens male d^efiti f^e mecum alioz Speci, q^a b^oans, q^a i^ele
acciab*is*, r^u albedis p^octo d^e ec Speci, r^u e^e u^e d^erisit, mario. Et negando
ans, q^a i^ele acciab*is* ab^e o^eit ad A^m. Pratis, sⁱg^t ab^e nego: nego: d^e
Ec^e sine d^eis (q^a d^estructione), nam q^a nego: i^ele acciab*is* d^e ec, ne-
go: et cum e^e risit, q^a o^eec, nego: n^o e^e maliziantis n^o, id est
nego q^aq^a inuenit, q^a n^o d^eit affio. Dixi q^ale acciab*is* q^a quale
ab^e platum, e^e p^onta d^eis, sⁱg^t sub i^ele q^a p^orendam et Oria epiales.

Starton o^e e^e q^a d^esignum pratum in i^ele epialis, q^a ac-
ciab*is*, n^o leg^e d^e gli p^octi d^eis ad Oriam, P^oriam et Accens, hoc n^o sit sup-
dixim. Indat, q^a illas d^ere^eti et Pratis in q^a, i^ele Oriam Speci, q^a tamen
e^esum, nam si d^ere^eti ex Pratis in q^a e^e i^ele et d^ere^eti Pratis, Speci-
se, et Acciab*is*, q^a q^a in iug^e una, eademq^a Speci, nempe Oriam collocant sub
d^ebris p^orib^e. n^o subalternatis.

III NT VS Q?

H. Accia 5ⁱ. Pratis ut coi^eant subtilis
indigeant